

stiger ej vår beundran, när vi låta vår själ mönstra dessa tusende sinom tusende former af ständigt tilltagande prakt och skönhet, denna oändliga mångfald af örter, buskar och träd, hvilkas evigt växlande kontraster på det angenämaste tillfredsställa vårt skönhetssinne. Liksom den nordiske barden berömmar sina heliga eklundars majestätiska löfhvalf, prisar den arabiske sångaren sina dadelpalmers luftiga kronor, och alla länders, så väl som alla tiders skalder aflocka sina harpor de ljufvaste toner, när de besjunga sitt älskade fäderneslands doftande skogar och blomsterprydda ängar.

Nej! det är ej någon lek af ödet, ej någon tillfällig verkan af blinda mekaniska krafter, som smyckade jorden så rikligt och smakfullt och begåfvade oss med förmåga att så djupt och innerligt uppfatta växtrikets skönhet.

När vid vårens gryning skogen löfvar sig och oändliga vällukter genomströmma luften, när vårens första blommor se upp till oss liksom med vänliga barnaögon och efter vintrens långa dvala allt åter gror och grönskar på fält och ängar och tusen fågelstämmor ånyo vakna — o! då känna vi äfven en rörelse i våra hjertan och denna älskliga blomsterverld synes oss såsom en lefvande uppenbarelse af den osynlige Guden, såsom en klar spegel, hvarifrån glansen af hans herrlighet strålar oss till möte. Då känna vi att denna lysande sol, hvars värme framlockar all denna prakt ur jordens dunkla sköte, denna yppiga växtlighet, dessa fågelstämmor, som förläna den angenäma våren ett nytt behag, blott äro länkar uti en enda oändlig kedja, ackorder af en enda oerhörd verldssymfoni, som klingar från lifvets otaliga phaser och former och med eviga jubeltoner uppstiger till den allsmäktiges thron!